

Oikeustapauskokoelma

Asia C-212/15

ENEFI Energiahatékonysági Nyrt
vastaan

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Tribunalul Mureșin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyttömyysmenettelyt – Asetus (EY) N:o 1346/2000 – 4 artikla – Jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt vaikutukset saataviin, jotka eivät ole olleet maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena – Menettäminen – Verosaatava – Vaikutuksettomuus – 15 artikla – Käsite ”vireillä oleva oikeudenkäynti” – Pakkotäytäntöönpanomenettely ei kuulu mainitun käsitteen alaan

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016

1. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyttömyysmenettelyt – Asetus N:o 1346/2000 – Sovellettava laki – Käsite – Aloitusvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään vaikutuksista saataviin, jotka eivät ole olleet maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena – Soveltamisalaan kuuluminen – Saatava on verosaatava – Vaikutuksettomuus*

(Neuvoston asetuksen N:o 1346/2000 4 artikla)

2. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyttömyysmenettelyt – Asetus N:o 1346/2000 – Menettelysäännöt – Saatavien ilmoittamiseen sovellettava määräaika – Kansallisen oikeuden soveltaminen – Edellytykset – Vastaavuusperiaatteen ja tehokkuusperiaatteen noudattaminen*

(Neuvoston asetuksen N:o 1346/2000)

3. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyttömyysmenettelyt – Asetus N:o 1346/2000 – Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin – Vireillä olevan oikeudenkäynnin käsite – Pakkotäytäntöönpanomenettelyt eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan*

(Neuvoston asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklan 2 kohdan f alakohta ja 15 artikla)

1. Maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklaa on tulkittava siten, että sen soveltamisalaan kuuluvat sen jäsenvaltion, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, kansallisen oikeuden säännökset, joissa säädetään, että velkoja, joka ei ole osallistunut maksukyvyttömyysmenettelyyn, menettää oikeuden vedota saatavaansa toisessa jäsenvaltiossa tai että tällaisen saatavan pakkotäytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa on keskeytettävä.

Asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklassa säädetään nimittäin, että jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan aloitusvaltion lakia (jäljempänä *lex fori concursus*). Vaikka tältä osin onkin totta, että asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklan 2 kohdassa, joka sisältää luettelon *lex fori concursus*in soveltamisalaan kuuluvista aloista, ei erikseen mainita velkojia, jotka eivät ole osallistuneet maksukyvyyttömyysmenettelyyn, eikä näin ollen niitä vaikutuksia, joita kyseisellä menettelyllä tai sen päättämällä on näiden velkojien oikeuksiin, epäilystä ei kuitenkaan ole siitä, että näitä vaikutuksia on niitakin arvioitava mainitun *lex fori concursus*in perusteella. Tulkinnaalla, jonka mukaan *lex fori concursus*issa määriteltäisiin erityisesti sovinnolla päätettävän maksukyvyyttömyysmenettelyn päättämisen vaikutukset ja velkojien oikeudet tämän päättämisen jälkeen mutta ei vaikutuksia, joita aiheutuu niiden velkojien oikeuksille, jotka eivät ole osallistuneet kyseiseen menettelyyn, vaarannettaisiin vakavalla tavalla mainitun menettelyn tehokkuus.

Koska ilmoittamattomien saatavien menettäminen on lähtökohtaisesti sallittua, asetuksella N:o 1346/2000 on sitäkin suuremmalla syyllä sallittava sellainen *lex fori concursus*in sääntö, jolla ainoastaan keskeytetään näihin saataviin liittyvä pakkotäytäntöönpanomenettely. Tähän ei vaikuta se, että pakkotäytäntöönpanon kohteena muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyyttömyysmenettely on aloitettu, oleva saatava on verosaatava. Asetuksen N:o 1346/2000 säännöksillä ei näet anneta muun jäsenvaltion kuin aloitusvaltion veroviranomaisten saataville suosituuksiasemaa siten, että näiden pitäisi voida olla pakkotäytäntöönpanon kohteena myös maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen.

(ks. 17, 20, 22, 29, 36, 40 ja 41 kohta sekä tuomiolauselmät 1 ja 2)

2. Koska maksukyvyyttömyysmenettelyistä annetulla asetuksella N:o 1346/2000 ei yhdenmukaisteta saatavien ilmoittamiselle asetettavia määräaikoja sen soveltamisalaan kuuluvissa maksukyvyyttömyysasioissa, kunkin jäsenvaltion tehtävänä on menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskevan periaatteen nojalla antaa näitä määräaikoja koskevat säännöt sisäisessä oikeusjärjestyksessään, kuitenkin edellyttäen, etteivät nämä säännöt ole epäedullisempia kuin samankaltaisia kansallisen oikeuden piiriin kuuluvia tilanteita koskevat säännöt (vastaavuusperiaate) ja ettei niillä tehdä unionin oikeudessa annettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi (tehokkuusperiaate).

(ks. 30 kohta)

3. Pakkotäytäntöönpanomenettelyt eivät kuulu maksukyvyyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamisalaan. Tätä säännöstä on nimittäin luettava yhdessä asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklan 2 kohdan f alakohdan kanssa, jossa vireillä oleva oikeudenkäynti erotetaan muusta erillisperinnästä. Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutuksia muuhun erillisperintään kuin vireillä olevaan oikeudenkäyntiin säännellään joka tapauksessa pelkästään *lex fori concursus*illa. Saatavan pakkotäytäntöönpanoon tähtäävät menettelyt kuuluvat viimeksi mainittuun ryhmään.

(ks. 32 ja 35 kohta)